

[Peter Duetoft]

der bor i et center, og de lokale beboere; centret skal ikke blive en isoleret ø.

Men den indvending er altså ikke mere alvorlig end som så, for vi synes stadig væk, det er et godt forslag. Men jeg tror, det er nødt til at blive suppleret med en positiv holdning til sagen i det praktiske arbejde ude omkring, og det håber jeg at ministeren vil tale for de steder, hvor ministeren kommer i kontakt med forskellige grupper. Men vi kan altså tilsige en hurtig udvalgsbehandling i positiv ånd.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det er for at komme op, inden ministeren svarer – det er ikke specielt til hr. Peter Duetoft – men nu har de sidste par ordførere også været inde på de almindelige asylcentre og situationen her.

Jeg kan se, når jeg kigger i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at på side 5, sp. 1, henviser ministeren også til de forudsætninger, der er anvendt i finansloven for 1993, om underholdsbevillinger, når det gælder det generelle gennemsnitlige belæg på asylcentre. Der henvises ikke specielt til de centre, der er indrettet til de jugoslaviske flygtninge, så derfor vil jeg godt spørge: Når vi nu alle sammen siger ja til dette lovforslag i dag, har vi så også sagt ja til at lade reglerne gælde for de almindelige asylcentre? Dem har vi jo aldrig lovgivet om, der står jo ikke noget som helst i udlændingeloven om, hvordan livet på et asylcenter skal være. Der står bare i udlændingeloven, at Direktoratet for Udlændinge overlader til Dansk Røde Kors at drive disse asylcentre, og så står der noget om undervisningspligt for børn, der har været her i mere end 6 måneder, og sådan noget. Alt det andet er jo noget, der er udviklet som en kutyme i løbet af årene gennem drøftelser mellem Dansk Røde Kors og direktoratet.

Så derfor vil jeg egentlig godt vide, hvor meget vi siger ja til i dag ved at sige ja til forslaget, om det kun gælder for jugoslaverne, eller om der er givet grønt lys for, at nu kan man videreføre det til alle asylcentre. Jeg vil godt have det opklaret, fordi jeg synes, der er en forskel på de mennesker, der ved, at de skal være her i hvert fald mindst ½ år, måske op til 2 år – alt efter hvor længe den rædselsfulde krig i Bosnien-Hercegovina varer – og på den anden side

de mennesker, der sidder i et asylcenter i måske 3 måneder og måske over 2 år, er i en forfærdelig usikker situation og kommer fra alle mulige lande i hele verden med mange, mange forskellige forudsætninger.

Men som sagt er mit hovedspørgsmål: Tager vi også stilling til det i dag?

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Ebba Strange rejste et meget relevant spørgsmål, nemlig om dette lovforslag har betydning i forhold til de asylcentre, hvor der opholder sig såkaldt almindelige asylansøgere. Jeg har opfattet det sådan, at dette forslag er specifikt rettet mod de centre, hvor der sidder jugoslaviske asylsøgere, fordi der jo er nogle ganske specielle forskelle på disse asylcentre og alle de andre.

Ventetid og passivitet er de to værste svøber for asylsøgere. Det har derfor været et længe næret ønske at mildne ventetiden for asylsøgere, og et af redskaberne hertil kunne være at skaffe mulighed for beskæftigelse og meningsfyldt aktivitet i centrene.

Men for asylsøgere i det normale asylsystem er der jo netop, som fru Ebba Strange sagde, en ventetid med en undergrænse på måske 4 uger og en overgrænse på måske 4 år; så grelt kan det faktisk være. Disse folk kommer også fra utrolig mange forskellige lande, og derfor er det svært at organisere praktiske opgaver for så mange nationaliteter, også fordi ventetiden er så forskellig.

For de jugoslaviske flygtninge, der befinder sig her efter loven om midlertidig opholdstilladelse, er der på godt og ondt en vis kontinuitet og en vis fælles baggrund både nationalt og vilkårmæssigt, som gør, at det selvfølgelig må være helt oplagt, at man kan gennemføre aktiviteter og lave meningsfyldt beskæftigelse i netop de lejre. Vi er altså fra radikal side godt tilfredse med, at der bliver taget fat på emnet nu på den måde, det er gjort her.

Men jeg vil også gerne benytte lejligheden, når nu fru Ebba Strange har været heroppe, til at udvide spørgsmålet til indenrigsministeren. Vi havde jo tidligere på året diskussioner om, hvorvidt kommunerne skulle inddrages mere i indkvarteringen af flygtningene, fordi man følte, at der var behov for at få et tættere samarbejde mellem asylcentre og kommunerne på grund af nogle af de problemer, der havde væ-